

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Kalevankatu 32 B

N:o 5 - Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

36. vuosikerta 1931

H O I T O K Y S Y M Y S

Ilolla tervehtivät Suomen kuuromykkäät pari vuotta takaperin lukuisain kuntain nimessä valtioneuvostolle tehtyä anomusta, mikä koski kuuromykkäin huollon parantamista maassamme. Varmaan lämmitti silloin monen hiljaisuudessa eläjän sydäntä tietoisuus siitä, että eri puolilla maata oli tullut näkyviin kuntien halu saada aikaan parannus heidän köyhäin kohtaloveriensa hoidossa.

Sen jälkeen seurasi hiljaisuus ja moni kuuromykkä lienee itsekseen kysynyt: onko kaikki rauennut kauriin alkuunsa?

Arvaan ja käsitän varsin hyvin, miten ikävälle heistä on saattanut tuntua kahden vuoden pituinen odotusaika. Kuitenkin on tuona aikana jotain kehitystä asiassa tapahtunut. On tiedusteltu naapurimaiden oloja tässä suhteessa, mietitty ja yhäkin mietitty, miten asia voitaisiin parhaalla mahdollisella tavalla järjestää meillä, on pidetty neuvotteluja eri tahoilla sekä asian valmistajien kesken että kuuromykkäin ystävien kanssa, on tiedusteltu maita ja tiloja joskus tulevaisuudessa kohoavien hoitokotien varalle ja on tehty laskelmia ja kustannusarvioita moneen suuntaan ja moneen kertaan. Lyhyesti sanoen kuluneet pari vuotta on käytetty asian valmistamiseen.

Huhtikuun 15 päivänä allekirjoittivat ylitarkastaja Hytönen, kouluneuvos Forsius ja pastori Myyryläinen, joille sosialiministeriö oli antanut tehtäväksi asian valmistamisen, mietinnön, mikä oli laadittu kuuromykkäin köyhäinhuollon uudistusta varten. Samana päivänä se jätettiin ministeriölle.

Ei ole mahdollista tämän kirjoituksen puitteissa selostaa koko mietinnön sisältöä. Ja tuskinpa se olisi tarpeellistakaan. Koskettelen vain pääkohtia, sellai-

sia, mitkä luuloni mukaan eniten herättävät lukijain mielenkiintoa.

Tarkasteltuaan kuuromykkäin köyhäinhuoltoa toteaa komitea, ettei nykyinen järjestelmä vastaa ihmisyyden enempiä kuin köyhäinhuoltolainkaan vaatimuksia. Näin ollen on erikoinen kuuromykkäin hoidon järjestämisen todellisen tarpeen vaatima.

Monia mahdollisuuksia tutkittuaan ja harkittuaan tekevät mietinnön laatijat seuraavan ehdotuksen kuuromykkäin köyhäinhuolto-olojen parantamisesta.

Maahan olisi perustettava valtion toimesta kaikkiaan neljä hoitokotia, joiden kautta puolet nykyisin kunnallisen köyhäinhuollon varassa olevista saisi tarkoitustaan vastaavan huollon. Laitokset sijoitettaisiin eri puolille maata ja olisi niistä kaksi miehiä varten, toiset kaksi naisille. Hoidokkisijojen luku olisi kussakin 50.

Ensimäinen hoitola, jota varten on katsottu eräs valtion tila Loimaalla, olisi samalla maatalouskoulu miehille. Aluksi olisi oppilaspaikkoja 10, joista vuosittain 5 täytettäisiin, mutta voitaisiin tarpeen tullen oppilaslukua lisätä vähentämällä vastaavasti hoidokkimäärää. Opetus olisi pääasiallisesti käytännöllistä ja sisältyisi siihen maanviljelys-, karjanhoito- ja puusekä rautasepän töitä. Kurssi 2-vuotinen ja maksuton. Tämä laitos olisi perustettava viipymättä, s. o. niin pian kuin tarpeelliset varat on menoarvioon otettu.

Molemmat naisyhoitolat sekä toinen mieshoitokoti hankittaisiin parin vuoden väliajoin. Ne olisivat yksinomaan hoidokkeja varten.

Pietarsaaren kuuromykkäin kouluhuoneustoista olisi luovutettava tarvittava tila sikäläiselle kuuromykk-

käin auttajayhdistykselle hoitokodin perustamiseksi maan ruotsinkielisille kuuromykille ja yhdistystä rahallisesti valtion puolelta tuettava. Sitä ennen olisi sen otettava selko, montako hoidokaspaikkaa tarvittaisiin ruotsinkielisille.

Helsingin ja Turun auttajayhdistyksiä olisi valtion tuettava sikäli, mikäli valtion hoitolain lisäksi ja rinnalla tarvitaan yksityislaitoshoidtoa kuuromykille joko erikoishoitona tai muuten.

* * *

Jos sosialiministeriölle jätetyt ehdotukset toteutuvat, kohoaa kerran Loimijoen rannalle yksinkertainen mutta valtavan suuri rakennus, jonka seinien sisällä ja tanhuvilla nyt kunnalliskotien yksinäisyydessä elävät kuuromykkämiehet ahertelevat vilkkaasti keskustellen käsin ja elein. Ja kuuromykkiä ymmärtävä henkilö johtaa laitosta, jonka laajoja, viljavia peltöjä monet kuuromykät parihevosilla kyntäen viljelevät. Ohikulkija, joka matkallaan vanhaan Turkuun tämän näkee, antaa sydämensä hiljaisuudessa kiitoksen Jumalalle saamastaan kuulonlahjasta.

Tämä on lähin tulevaisuuden toive, jonka toteutumisesta odotamme. Ja käyhän se toteen, jos hyvä Jumala on kanssamme ja hänen tahtonsa niin on.

O. A. Myyryläinen.

AXEL NORSTEDT

Axel Norstedt

Ähkerasti on kuolema vierailut tänä talvena Suomen kuurojen keskuudessa. Useat sekä vanhemmat että nuoremmatkin kuurot ovat saaneet siirtyä pois tästä elämästä toiseen. Niinpä nukkui kuoleman uneen Helsingissä huhtikuun 15 p:nä laajoissa kuurojen piireissä tunnettu kivi-

piirtäjä *Axel Norstedt* pitemmän aikaa sairastettuaan sydäntautia. Muutama päivä ennen kuolemaansa täytti hän 65 vuotta. Norstedt ei ollut syntynyt Suomessa. Hän oli syntyjään ruotsinmaalainen. Mutta jo nuorena oli hän siirtynyt Suomeen, ensin Turkuun ja v. 1893 Helsinkiin, jos-

ta löysi uuden isänmaansa. Helsingin kuurojen yhdistyksen perustajia hän oli ja otti osaa sen toimintaan innolla elämänsä loppuun asti. Pitkät ajat oli hän myös Suomen kuuromykkäinliiton keskushallituksessa, jonka jäseneksi kuurot toverinsa hänet aina uudestaan valitsivat. Luonteeltaan oli hän vilkas, iloinen ja aina reipas. Hän harrasti paljon kuurojen "laulua". Monen monissa juhlatilaisuuksissa ja jumalanpalveluksissa johti hän heidän "lauluaan" viitotomakielellä. Myöskin kannatti hän lämpimästi kuurojen urheilu- ja näytelmäharrastuksia kuuluen toimikunnan jäsenenä Helsingin kuurojen urheilu- ja näytelmäseuroihin.

Vainajaa jäi suremaan kaksi poikaa sekä tytär ensi avioliitostaan sekä vävy ja 3 lastenlasta. Vainaja oli toisessa avioliitossa Elvira Kullbergin kanssa.

Vainajan ruumiinsiunaus tapahtui Helsingin krematorion kappelissa huhtikuun 19 p:nä. Rovasti Nyberg puhui mieleenpainuvia sanoja vainajan ystäville ja kuuroille kohtalotovereille, jotka olivat runsaslukaisesti tulleet häntä saattamaan viimeiselle matkalleen ja siunasi ruumiin rauhaisaan lepoon. Laulua esitti tilapäinen kuurojen kuoro.

Omaisten laskettua vainajan arkulle seppeleensä, laski hra J. Sundberg Suomen Kuuromykkäin Liiton ja Helsingin Kuuromykkäin Yhdistyksen seppeleen, puhuen kauniisti vainajan elämäntyöstä ja muistosta. Muista seppeleistä mainittakoon Helsingin kuurojen urheiluseuran, Näytelmäseuran ja Shakkiseuran seppele monivuotiselle johtomiehelleen, Suomen Kivi- piirtäjäin Liiton sekä Tilgmannin henkilökunnan seppeleet. Lukuisat olivat myöskin ne kukkaistervehdykset, joita vainajan ystävät laskivat arkulle, joka peittyi kukkaispaljouteen. Saattoväen poistuttua kappelista tapahtui polttohautaus, josta vainaja jo eläessään oli lausunut toivomuksensa.

Samana iltana olivat vainajan omaiset, ystävät ja lukuisat kuurot kutsutut surujuhlaan Kuuromykkäin yhdistykselle. Tilaisuudessa pidettiin useita puheita, joissa kaikissa muistettiin poismennyt iloisena, herttaisena ja avuliaana ihmisenä, joka kaikessa tahtoi edistää kohtalotovereittensa parasta, saavuttaen niin kuurojen kuin kuulevainkin kunnioituksen. Rauha hänen tomulleen!

KIITOS

Sydämelliset kiitoksemme kaikille, jotka muistivat puoli-soani, äitiämme ja mummuamme, *Lydia Maria Lovénia* hänen poismenonsa johdosta. Erikoisesti kiitämme Viipurin Kuuromykkäin pastori Myyryläistä haudalla pitämästään kauniista puheesta, Kuuromykkäin Ompeluseuraa ja Urheiluseuraa, sekä niitä kuuromykkiä, jotka haudalla vaikuttavasti esittivät laulua.

Omaiset.

ROUVA LYDIA LOVEN,

Lydia Löven

o. s. Kupiainen, nuk-
kui pitkällisen taudin
sairastettuaan koulon-
uneen, uskossa Vapah-
tajaansa, Viipurissa, hel-
mikuun 3 p:nä 1931.
Hän oli syntynyt Uu-
raassa 10. 6. 1881, käy-
nyt Kuopion kuuromyk-
käkoulua vuosina 1890
—1898 opettajatar Emi-
lia Strunck'in oppi-
laana.

Poismennytä vainajaa jäi lähinnä suremaan puo-
liso, 2 tyttäätä, 2 poikaa, 3 siskoa ja 4 veljeä sekä suu-
ri joukko ystäviä ja kuuromykkiä muistelee kaipauk-
sella hyvää ja uskollista toveria.

Helmikuun 11 p:nä saatettiin rouva Lydia Lo-
ven'in maalliset jäännökset vainajan kodista Sorva-
lin hautausmaahan. Avonaisen arkun ääressä piti
kuuromykkäin pastori Otto Myyryläinen rukouksen
sekä puhumalla että kuuromykkäin kielellä, jonka jäl-
keen saattue lähti kohti kalmistoa. Haudalla pastori
Myyryläinen siunasi vainajan ikuiseen lepoon, pu-
huen kauniin sanoin sekä lohduttaen jälkeen jääneitä.
Hautakummulle laskettiin useita seppeleitä, joista mai-
nittakoon omaisten seppeleet, Kuuromykkäin Ompelu-
seuran, Kuuromykkäin Urheiluseuran sekä Kuuro-
mykkäystävien seppeleet. — Lopuksi kuuromykkät esit-
tivät laulun: "Mä kuljen kohti kuolemaa" y. m.

Ennen haudalta poistumista vainajan omaiset ja
ystävät lauloivat: "Sun haltuus rakas isäni".

Kauniiksi jäi kukkasilla koristettu hautakumpu,
saattojoukon poistuessa, — muistellen kaipauksella
rakkaaksi käynnystä vainajaa. Levätköön hän rauhassa.

Lydia Lövenin viimeinen leposija

OPETTAJA J. K. PALOMAA 60-VUOTIAS

Toukokuun 3 p:nä
täytti Turun kuurojen-
koulun opettaja, herra
J. K. Palomaa 60 vuot-
ta. Tämä uutinen var-
nasti hämmästyttää
kaikkia niitä monen mo-
nia kuuroja, jotka ovat
koulussa olleet hänen
oppilainaan, tahi muu-
toin joutuneet tunte-
maan hänet kuurojen
kokouksissa, juhliissa Tu-
russa ja miltei kaikilla

J. K. Palomaa

puolilla maata. Minkätähden he hämmästyvät huoma-
matessaan tämän kunnioitetun opettajansa ja uhrautu-
van kuurojen ystävän täyttäneen 60 v.? Sentähden
varmaankin, että herra Palomaa sangen nuorehkona,
väsymättömänä, pirteänä ja toimeliaana liikkuu sekä
luokallaan opettaessaan että Turun kuurojen yhdis-
tyksen puheenjohtajana, Auttajayhdistyksen toimihen-
kilönä, Kuuromykkäin lehden avustajana, Joululeh-
temme uskollisena tukena, raittiusaatteen kannattaja-
na ja levittäjänä sekä erittäin ahkerana esitelmöitsi-
jänä ja puhujana kuurojen keskuudessa, Suomen
kuuromykkäinliiton lisätyn keskushallituksen jäse-
nenä y. m., y. m. Herra Palomaa on todellakin ainut-
laatuisella innolla ja uhrautuvaisuudella oman, ras-
kaan koulutyönsä ohella ottanut kannattaakseen maam-
me kuurojen valistus- y. m. pyrintöjä. Eivät ole kuu-
rot turhaan häneltä apua pyytäneet, kun ovat tar-
vinneet esitelmää, hyviä neuvoja, tahi muuta apua.
Jos ei voittamatonta estettä ole ollut, niin kyllä hän
on ollut altis käyttämään kynäänsä, aikansa ja voi-
mansa heidän avukseen. Viimeisimpänä esimerkki-
nä siitä voimme mainita rahankeräyksen, jota hän
johtaa Turun kuurojen yhdistyksen oman kodin pe-
rustamisrahaston hyväksi, joka keräys jo nyt on huoma-
mattavan summan, yli puolisataatuhatta markkaa tuot-
tanut. Sen lisäksi on häneltä riittänyt aikaa vielä
muihinkin yleisimpiin yhteiskunnallisiin harrastuksiin.
Maamme kuurot näkevät hänessä miehen, joka uskol-
lisesti on koettanut käyttää talenttinsa (aikansa ja ky-
kynsä). Kaikesta hyvästä he häntä kiittävät tänä
merkkipäivänä ja toivottavat hänelle Kaikkivaltiaan
siunausta jatkuvaan työhön kovaosaisten hyväksi.

Erikoisesti pyytää Kuuromykkäin lehti lausua opet-
taja Palomalle lämpimät kiitoksensa avusta, mitä
vuosien kuluessa on sen osaksi tullut.

KEVÄÄN KUTSUSSA

Tänään tunsin minä sen voimakkaana ja nuorekkaana veressäni, kevään kutsun.

Riensiin aamulla ulos asunnostani ja katselin läheisessä puistossa huhtikuun auringon majesteettillista nousua.

Silloin tunsin sen — varhaisen kevään kutsun. Mistä se lienee tullut ja miten se lienee minua niin kumman hyväilevänä lähestynyt kuin hyvän ystävän lempeä ajatus. Kevät oli sen lähettänyt. Sen tajutessani vavahdin aavistamattomasta riemusta ja sillä hekkellä minä unohdin, että olen jo herkemmän nuoruuteni taakseni jättänyt. Niin ihmeellinen ja tenhoava vaikutus oli minuun kevään riemukkaalla kutsulla. Missä oli vuosien paino hartioiltani ja talvinen turtumus sielustani?

Kaikista niistä olin vapautunut kuin taikaiskulla. Tunsin itseni jälleen nuoreksi ja sydämeni sykki täynnä kuohuvaa elämänhalua.

Elin koko raikkaan aamuhetken menneessä nuoruudessa ja sen ihanissa muistoissa. — Minä siunaan sinua ihana kevät, joka toit valoa minun yksinäiseen, hiljaiseen sydämeeni ja annoit minun vielä kerran elää uudelleen hetken sitä nuoruuden hurmaa, jonka luulin jo iäksi taakseni jättäneeni. Ole siunattu kevät ja vie lempeää, lämmittävää ja uutta toivoa antavaa valoasi monen yksinäiseen, kärsivään sydämeen.

Elli Virtanen.

VIELÄKIN "MYKKÄ"-NIMITYKSEN JOHDOSTA

Lukiessani "Mykkä"-nimistä kirjoitusta Kuuromykkäin Lehden edellisessä n:ssa, johtui mieleeni muutamia tapauksia, jolloin minäkin olen saanut "mykkä"-nimityksen siitä huolimatta, että kaikki keskusteluni ihmisten kanssa tapahtuu suulla puhuen. Kerron erään.

Viime kesänä olin usein matkoilla ulkopitäjissäkin, milloin huvikseni, milloin asioiden vaatimana. Näillä matkoillani jouduin tietysti tekemisiin minulle uppo-outojen ihmisten kanssa. Tein sen huomion, että kaikki puhutteleman ihmiset aina ymmärsivät minun puheeni. Kynää ja paperia en ole koskaan kuljettanut mukani siinä tarkoituksessa, että käyttää niitä keskusteluvälineinä. Pelkällä suupuheella olen aina toimeentullut. Enkä useinkaan ilmoittanut mitään siitä, että olen umpikuuro. Eivätkä ihmiset sitä huomanneetkaan. Toiset eivät huomanneet mi-

tään, toiset sanoivat luulleensa, että olen huonokuuloinen ja näyttivät ällistyneinä, kun joskus naurah-taen selitin, että olenkin ihan kivikuuro. Muutamat sanoivat suoraan, ettei he arvanneet minua "mykkäsi" kun osaan niin puhua. "Mykkäsi"! Niinpä niin! Sillä usein olen saanut havaita, että kuulevien ihmisten mielestä minä olen "mykkä" puhetaidostani huolimatta, koska kerran olen kuuro. Sillä kuulevat ihmiset nyt kertakaikkiaan tuntuvat olevan sitä mieltä, että se ihminen, joka ei kuule, on myös "mykkä", puhukoon sitten suulla tai käsillä.

Olin kerran naapuripitäjässä tiiliä hakemassa. Saavuvin erään talon kohdalle, joka saamieni ohjeiden mukaan näytti olevan tuo hakemani talo. Samassa saapui jokin pyöräilevä tyttö luokseni, jolta kysäsin talon nimeä. Sain kuulla oikeaan osuneeni. Kerroin työlle asiani ja pyysin häntä lähtemään kanssani, johon hän suostuikin.

Emme tarvinneet sisälle mennäkään. Talon takana olevassa keiussa istuskeli talon nuoria, joiden kanssa tyttö rupesi kartanolta käsin keskustelemaan. Äänekkään keskustelun kuultuaan tuli tuvasta isäntäkin kartanolle. Tyttö esitteli minut seuraavin sanoin:

"Se on Metsäkylästä ja se on mykkä, vain kyllä se puhua osaa."

Tyttö oli hyvin selväsuinen, joten minun oli helppo ymmärtää kaikki, mitä hän puhui toisille. Ja minua tuntui tuollainen esittely hieman loukkaavan. Kumpu hän olisi edes sanonut: Se on kuuro, tai kuuromykkä, vaan pelkkä "mykkä" vaikutti loukkaavalta. Mutta tyttö sanoi tuon aivan viattomasti, huomamatta siinä mitään epäjohtonmukaisuutta, että jokin ihminen on mykkä, vaikka osaa puhua. Ei tainnut kukaan huomata pientä, merkitsevää hymyä minun suupielessäni.

Isäntä astui luokseni ja alkoi kysellä yhtä ja toista asiaankuuluvaa. Hän ei nähtävästi ollut ensi kertaa "mykän" kanssa puheisilla. Teimme sopimuksen hinnoista y. m. Saatua asiiani hyvin toimitetuksi lähdin pois. Mutta nuo tytön sanat muistuvat jälleen kotimatalla mieleeni. "Mykkä, vaikka osaa puhua!" Välttääkseni suurempia sydän-alan kipuja, aloin ajatella asiaa humoristin kannalta. Ja se auttoi! Mielipahan tuntu lensi tipotiehensä.

Olen joskus nauraen jutellut ystävilleni tämän tapauksen, ollen sivutarkoituksena mielessä saada ihmiset huomaamaan, että vaikka olemme kuuroja, emme silti ole mielestämme ansainneet pelkkää "mykkä"-nimitystä, koska kerran osaamme välttävästi suulla puhua. Mutta ehkä ihmisten mielestä on helpompi

Kuopion jatkokurssilaiset
opettajineen

sanoa "mykkä" kuin "kuuro", koska minulta on joskus kysytty, että tuleeko sinulle mitään "mykkäinlehteä", johon olen hiukan kirpeästi vastannut, että mitään "mykkäinlehteä" ei minulle tule — liekö sellaista olemassakaan — mutta *kuuromykkäin* lehti minulle kyllä tulee.

Sattuu niinkin, että kun k.m. pappi saapuu kotipitäjääni pitämään k.m. jumalanpalvelusta, että minulta kysäistään: "menetkö sinä sinne mykkäin jumalanpalvelukseen?"

Siis aina vaan "mykkä". Mutta lohduttakaamme itseämme sillä, että on muitakin mykkiä, en vaan minä... Milläs sitävastoin lohduttavat itseänsä "änkkä-Jussi", "metri-Heikki", "sormi-Kaija", "luomiposki-Kaisa" ynnä monet muut poloiset, joille kanssaihmisensä ovat antaneet heidän ruumiin vikan sa mukaan lisänimen, oikean, kasteessa saadun nimen kumppaniksi. Varmaankin tuollainen vian tähden annettu nimi on kivi heidän kuormansa päällä. Ja he joutuvat kantamaan sen yksilöinä. Meitä mykkiä on sitävastoin tuhansia. Liekö siinä joukossa edes ainoatakaan, jota ei joskus olisi karahteerattu "mykäksi". Tuskin vaan.

Niin, että minä puolestani tyydyn ajattelemaan: on muitakin mykkiä, en vaan minä, (kosk'en parempaakaan lohdutusta ole keksinyt). *Anna Silvasti.*

JATKOKURSSIT KUOPIOSSA

K.m. Lehden joulukuun numerossa oli lyhyt kirjoitus jatkokursseista, jotka viime syksynä järjestettiin kuopiolaisille kuuromykkäille.

Kurssit alkoivat marrask. 3 p:nä ja loppuivat maalisk. 9 p:nä. Ne kestivät noin 3 kuukautta.

Jatkokurssien lopettajaisiksi järjestettiin vaatimaton juhlatilaisuus. Saapuvilla olivat kaikki kurssilaiset ja kurssien opettajat.

Juhlan ohjelman aloitti johtaja U. Kahma puheella. Hän kiitti kurssilaisia siitä, että he osoittivat opinhalua, innostusta ja harrastusta kurseja kohtaan, joskin osa rupesi vähitellen "väsymään" kurseilla säännölliseen käymiseen. Hän puhui myös ääntämisharjoitusten tuloksista mainiten, että kuopiolaisien puhetaidon kehittämisessä on vielä toivomisen varaa, mutta he voivat oppia paremmin ja sujuvammin puhumaan, jos vain viitsivät harjoitella "kielen väentämistä".

Sen jälkeen tarjottiin juhlijoille kahvia leipineen. Kun kahvi oli juotu, niin hra A. V. Hartikainen puhui seuraavaa:

Jatkokurssilaiset olivat ajatelleet järjestää itse lopettajaisjuhlan, mutta sitä emme tarvinneet. Koulun johtaja Kahma ja opettajat ymmärsivät pula-ajan vaikutuksen kuuromykkäin toimeentuloon ja senvuoksi he järjestivät juhlaamme vapaan kahvitarjoilun koulun puolesta.

Viime keväänä tehtiin k.m. yhdistyksen puolesta anomus kirjanpitokurssien järjestämisestä jäsenille. Tähän esitykseen innostuivat johtaja Kahma ja opettajat. He muuttivat kirjanpitokurssit jatkokursseiksi, koska he ajattelivat ottaa opetusohjelmaan muitakin aineita kuin kirjanpidon. Asiaa ajamaan eteenpäin valittiin syksyllä erityinen toimikunta, jonka jäseniksi valittiin opettajien edustajina johtaja U. Kahma, opettajatar Ida Dahlström ja op. O. Hiekkala

ja yhdistyksen edustajina nti Milja Kolari ja hra A. Hartikainen.

Kurssien opetusaineeksi päätettiin ottaa ääntäminen, kirjanpito, tilientarkastus, yhteiskuntaoppi, veroilmoitusten laadinta, taloudenhoito ja lastenhoito.

Ääntämisharjoitukset jaettiin neljään ryhmään, joita opettivat johtaja Kahma, opettajattaret I. Dahlström, F. Gylling ja op. O. Hiekkala. Harjoitukset vaativat opettajilta kovaa työtä.

Kirjanpidon käsitteet ovat kuuroille hyvin vaikeita. Tämän vuoksi se kysyi opettajatar Alma Miettiseltä yhä uudistuvaa kärsivällisyyttä. Hänen piti kerrata samoja asioita uudestaan ja vielä uudestaan ennenkuin kurssilaiset oppivat jotain älyämään.

Yhteiskuntaoppia opetti op. V. Lehvä luentojen muodossa. Sitä me seurasimme jotenkuten hyvin mukana. Samoin hän havainnollistutti veroilmoituksia, niin että jokainen kurssilainen voi toivottavasti omin neuvoin selviytyä ilmoituksien laadinnassa.

Laskentotunnit, joita opettivat op. M. Jouppi jouluun asti ja sen jälkeen opettajatar Irja Nissinen, olivat huvittavia, joskin monien esimerkkien laskeminen kysyi monelta kuuroilta "päänvaivaa".

Rva E. Marttisen taloudenhoitotunteihin osanotto oli hyvin laimeata. Syyt oli kullakin omansa. Osa naisista oli palvelijoita, osa huolehti kotoisista tehtävistä perheen emäntänä, ja osa pääsi ansiotöistä vasta klo 5. Tästä johtui, että kaikki eivät päässeet kursseille säännöllisesti määräaikoina.

Lopuksi puhuja kiitti kurssilaisten puolesta kurssien järjestäjiä uhrautuvaisuudesta ja vaivannäöstä kurssien onnistumisessa. Tähän vastasi johtaja Kahma kehoituksella kurssilaisia kartuttamaan tietoja itseopiskelun avulla.

Urheiluosasto

ESIMERKIKSI KELPAAVIA POIKIA

I

Walentin Kaurela syntyi Hämeenlinnan esikaupungissa kaupapuutarhurin kodissa toukok. 15 p. 1908. Lapsuusaikansa vietti Waala-poika, joksi kotiväki häntä kutsui, ulkona puutarhassa ollen monesti isänsä apuna. Kouluikään tultua lähetettiin Waala-poika Oulun kouluun. Koulussa ollessaan huomasi Waala isompien poikien urheiluharjoitukset ja alkoi matkia heitä ja vähitellen kehittyikin Waalan urheilutaipumukset niin että hän jo 6 luokalla löi 8 luok-

kan pojat kuulassa. Suurella mielenkiinnolla seurasi Waala K.m. lehden palstoilla k.m. urheilutuloksia ja hautoi mieleensä sitä aikaa, että itsekin saisi olla mukana niissä. Keväällä juuri koulun loputtua olisi Waala halunnut ottaa osaa Porvoossa pidettyihin kilpailuihin, mutta kun ei hän silloin vielä ollut K.U.L. jäsen evättiin kilpailuoikeus. Se oli Waalalle masentavaa, mutta samoihin aikoihin tutustui Waala h:linnalaisten "pappaan". Kerran suvisena sunnuntaina lähtivät "pappa" ja Waala yhdessä Ahveniston harjulle. Papalla mittanauha taskussa, Waalalla kuula, keihäs y. m. ja nyt sai Waala näyttää, mihin kykeni urheilussa. "Pappa" uskollisena mittasi tulokset ja ne olivat yllättäviä, parempia kuin siihen asti piireissä saavutetut tulokset. Pappa hommasi ensiksi Waalan jäsenyysasian K. U. Liittoon ja samana kesänä alettiin H:linnaan hommata k.m. urheiluseuraa. Niin sai Waala-poika alkaa juosta kilpailukenttää kohtalotoverien kanssa. "Tuleen" joutui Waala ensi kerran Kotkassa; siellä muuten H. K. U.-seura kuntansa näytti. Vuonna 1928 joutui Waala Suomen joukon mukana Göteborgiin suoriutuen sielläkin hyvin. Helsingissä pidetyissä pohjoismaisissa k.m. kisoissa v. 1929 kunnostautui Waala loistavasti, puolustaen yhtäaikaa Suomen- ja oman seuransa värejä. Vuonna 1930 oli Waalalla kovat valmennuskurssit kuulevien voimistelujuhliin, jotka pidettiin Helsingissä, joten Lahden kilpailuja varten ei Waalalla ollut ollenkaan valmennusaikaa — oli mentävä siinä kunnossa kuin oli. Sattui vielä illalla niin ikävästi, että toinen jalka nyrjähti nilkasta, mutta sitä

Kaurela ja Valtonen vierailulla Helsingissä syksyllä 1930

ei ollut aikaa parannella, sillä aamulla oli lähdettävä Lahteen. Kipu jalassa oli sietämätön, mutta hammasta purren ja kovalla sisulla suoriutui Waala-poika eikä muilla kuin "papalla" ollut tietoakaan niistä kärsimyksistä ja tuskista, joita kipeä jalka matkaansaattoi Waala-pojalle. Waala ei urheile palkintoja ja kuuluisuutta toivoen, vaan siksi, että urheilu on hänellä veressä ja se tuottaa Waalalle virkistystä ja iloa. Tänä talvena, kun työttömyys on pitänyt Waalaa jouten, on hän sitä ahkerammin urheillut, hiihtäen ja kävellen.

II

Hausjärven pitäjän Ridasjärven kylässä maanviljelijä Juho *Valtosen* kodissa syntyi 20 p. tammik. 1900 poika, joka kasteessa sai nimen *Paavo Ilmari*.

Syntyessään oli poika, jota kotiväki kutsui Ilmariksi, terve, kuten muutkin lapset, mutta tulirokossa menetti kuulonsa, ollessaan toisella ikävuodella. Tultuaan kouluikään lähetettiin poika Turkuun kouluun. Ilmarin kouluaikana ei koulussa harjoitettu muuta urheilua kuin voimistelua ja potkupalloa. Mutta Ilmari näki, kun toiset koulun läpikäyneet k.m. pojat harjoittelivat kuulantöytä, jouksua, heittoa y. m. urheilua. Koulun loputtua Ilmari 16-v. alkoi näkemimensä innostamana yksikseen harjoitella urheilua, joskus veljet mukana. Vapaussodan aikana urheilu jäi 2 vuodeksi unhoituksi. Mutta sitten pidettiin Helsingissä v. 1920 pohjoismaiset urheilukilpailut ja Ilmari-poika lähti niitä katsomaan. Innostui näkemistään ja uudelleen alkoi harjoitella. Liittyipä Ryttylän nuorisoseuran urheiluosastoon, ollen siinä 5 vuotta. Vuonna 1923 otti ensi kerran osaa k.m. urheilukilpailuihin Mikkelissä "villinä". Kun Ilmari laittoi itseänsä Mikkelisiin kilpailuihin, naurivat omaiset ja ennustivat: suotta sinne lähdet, et siellä mitään voita, ethän ole ennenkään voittanut. — Voitan tai en, yhdentekevää, mutta yritän kuitenkin, vastasi hän siihen. Kun Ilmari sitten palasi kotiin 4 hopealusikkaa mukana ja tiedoitus, että vuonna 1924 saa lähteä Suomen joukon mukana Trondhjemiin, ei omaisia naurattanut enään. Vuonna 1925 liittyi Ilmari Riihimäen Kiskoon ja Hausjärven suojeluskuntaan, joista erosi 1929 muutettuaan H:linnaan 1928 ja liittyessään Tarmoon. Ilmari-poika on saanut useampaan otteeseen olla Suomen joukon mukana ulkomailla. Vuonna 1926 Köpenhaminassa, 1928 Göteborgissa, Helsingissä 1929 oli puolustettava sekä Suomen että oman seuran värejä yhtäaikaan. Sitten lukemattoman monet kilpailut Suomen k.m. kilpailukentillä. Ilmari harjoitteli v. 1921—1929 moniotte-

luja, mutta vuodesta 1930 on hän keskittänyt tarmonsa keskimatkan juoksuihin. Kilpailuja ymmärtävät ovatkin kehoittaneet Ilmaria keskittämään kykynsä 1,500 ja 800 m. juoksuihin, sillä niissä hänellä on suuret mahdollisuudet. Monet vuotensa on Ilmari-poika pysynyt uskollisena urheilulle. Se on ollut Ilmarille kaikki kaikessa, rakastettunsa ja lohduttajansa, eikä hän vielääkään aio sitä hyljätä.

Kynä.

KUL:n LIITTONEUVOSTON KOKOUS HÄMEENLINNASSA 28. 2. 1931

Saapuvilla oli liiton hallitus kokonaisuudessaan sekä seuraavien urheiluseurojen edustajat: Hämeenlinnasta Lauri Vainola, Turusta B. Kaski, Helsingistä Hj. Sandblom, Viipurista A. Tolpo, Kuopiosta J. Väisänen, Jyväskylästä N. Toikkanen ja Tampereelta M. Katainen.

Liiton puheenjohtaja hra E. Karilas avasi kokouksen lyhyellä tervehdyspuheella, katsoen kokouksen laillisella tavalla kokoonkutsutuksi ja niinollen myöskin päätösvaltaiseksi, mikä muodollisuus kuuluu aina kaikenlaisten kokousten ensimmäisiin toteamisiin. Sitten luettiin edellisen liittoneuvoston kokouksen pöytäkirja, jonka johdosta ei muistutusta lausuttu. Niinikään luettiin liiton tilikertomus edelliseltä vuodelta ja ilmoitettiin vuosikertomus lähetettävän myöhemmin seurojen arkistoihin tomuttumaan, koska sitä ei enää julkaista lehdissämme.

Valtion Urheilu- ja Voimistelulautakunta oli ilmoittanut, että sanotun lautakunnan jäsenet: puheenjohtaja tarkastaja Arvo Vartia, varapuheenjohtaja tarkastaja Anni Collan, jäsenet lehtori Gösta Englund, tuomari Sakari Ilmanen, everstilutnantti K. E. Levälähti, voimistelunopettaja Väinö Laherma ja sihteeriksi maisteri Toivo Okkola ovat oikeutetut valtionavustuksen käyttöä tarkastaakseen vapaasti pääsemään kaikkien valtionavustusta nauttivien voimistelu- ja urheilujärjestöjen ja niiden alaisten seurojen järjestämiin julkisiin näytöksiin, juhliin ja kilpailuihin, mikä saatettiin kaikkien edustajien tietoon.

Turun kurojenkoulun voimistelunopettaja Georg Herpman oli nyt lähettänyt ainoan vastauksen liittohallituksen kiertokirjeeseen, koskeva ehdotusta k.m. koulujen ja kansakoulujen ylempäin luokkien oppilasten välillä kiertopalkinnosta toimeenpantavia kilpailuja, joiden aineiksi oli ajateltu hiihto ja viestinjuoksu tai joku muu mahdollinen yhdistelmä. Vanha, koehenkinen nuorisokasvattaja asettui vastustavalle kannal-

le kuurojen ja kuulevain koulujen välisiin kilpailuihin nähden, samoin hiihtoon, koska viimeainitun harjoitusmahdollisuudet ovat eri paikoin maata ja eri aikoina ennakolta arvaamattomat. Sensijaan hän puolestaan suositteli k.m. koulujen oppilasten välisiä vapaaurheilukilpailuja toimeenpantavaksi toukokuussa.

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain puheenjohtaja kysyi kokouksen mielipidettä, kun eräs seura oli ilmoittanut osanottajansa määräjän kuluessa, mutta jättänyt osanottomaksun suorittamatta, vaikka kilpailukutsussa nimenomaan oli määräys, että *osanottomaksun tulee seurata ilmoitusta*. Ehdotti puolestaan sovellettavaksi sitä kilpailukutsun määräystä, että *jälki-ilmoituksista kaksinkertainen maksu*. Liittoneuvosto kuitenkin katsoi, että tässä tapauksessa voidaan vaatia vain 50 % lisäys ilmoittautumismaksuun, ollen tämä sakko *muistutuksena* vastaisuudessa seurata määräyksiä tarkemmin.

Koska hiihtäjien majapaikassa oli ankarasti kielletty suksien kunnostaminen kilpailuja varten matkustajahuoneissa, eikä muutakaan paikkaa tarkoitukseen oltu osoitettu, lausui Valppaan edustaja toivomuksen vastaisuudessa ottaa huomioon myöskin urheilijain tarpeet kilpailuun valmistuessaan.

Hra L. Vainola lausui Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain puolesta kaikki läsnäolijat ja heidän edustamansa urheiluseurat tervetulleiksi KUL:n rata- ja kenttärheilumestaruuskilpailuihin Hämeenlinnassa tulevan heinäkuun 11—12 päivinä, mikä kutsumus otettiin vastaan yleisellä tyytyväisyydellä, sillä Hämeenlinna on paikka, johon varsinkin kesällä jokainen mielellään matkustaa. Siksi kauniit nähtävyydet siellä matkailijoita odottavat, että varmaankin kuurot urheilijat ja urheilunystävät useampisatalukuisena joukkona Hämeenlinnan kansoittavat 11—12 p. heinäkuuta. Näkemiin siellä!

Ruuv.

RAHAIN KERÄYS

Nürnbergin olympialaismatkaa varten

Viime tammik. numerossa lueteltujen lisäksi ovat edelleen lähettäneet keräyksiään seuraavat henkilöt:

Hrat A. Hemmola Haapamäki 90:—, H. Thorn Helsinki 20:—, V. Lehmonen Hankasalmi 200:—, E. Karilas Helsinki 50:— ja rva Rauha Lumme Salo 210:—.

Kiitämme sydämellisesti kaikkia, jotka asian hyväksi ovat tähän saakka tehneet työtä ja kehoittamme niitä, joiden hallussa vielä listoja on, entistä innok-

kaemmin jatkamaan keräystä ja sen jälkeen lähettämään keräytyneet varat listoineen meille.

Helsinki, maalisk. 22 p. 1931.

K. U. L:n Liittoballitus.

KUINKA ÄITIEN PÄIVÄÄ VOIDAAN VIETTÄÄ

I. Kotona.

1. Suomen lippu vedetään aamulla salkoon tai jollei seläistä ole, niin kodin pöydälle hankitaan pieni Suomen pöytälippu, jonka lapset voivat itsekin tehdä.

2. Äiti herätetään aamulla lasten laululla.

3. Kun äiti nousee ylös, johdetaan hänet heti kahvipöytään, jonka lapset ovat omin neuvoin järjestäneet ja koristaneet. Äidin eteen on pöydälle asetettu kukkamaljakko, missä kukkien puutteessa saa olla esim. havunoksia. Mahdolliset pienet lahjat, mieluummin lasten itse valmistamia, pannaan esim. äidin kahvikupin viereen.

4. Äitien päivänä koetettakoon valmistaa äidille niin paljon kuin mahdollista lepoa ja vapautta kaikista tehtävistä. Lapset ja nuoret pankoot vuoteet kuntoon, siistikkööt huoneet, hoitakoot karjan, keittäkööt ruokaa ja peskööät astioita.

5. Iltapäiväkahvia juotaessa tai illalla pidetään pieni perhejuhla, jossa isä avustakoon. Jotakin kaunista luetaan, jos mahdollista, ulkonakin Raamatun, Äitien päivän ohjelman tai Kodin äitienpäivänumeromun mukaan. Sydämelliset kiitokset esitetään äidille, kodin hyvälle hengettäreille. Lapset ja nuoret pyytävät äidiltä anteeksi tottelemattomuuttaan, kiittämättömyyttään ja kaikkea sitä, millä he ovat aiheuttaneet äidille surua ja huokauksia, huolia ja vaivoja.

6. Muilla paikkakunnilla olevat lapset ja nuoret tervehdivät äitiä kirjeen, sähkösanoman tai kauniin kortin muodossa.

II. Kodin ulkopuolella.

1. Äitien päivänä voitaisiin ottaa käytäntöön yleinen liputus, kuten monissa maissa jo on tapana.

2. Kirkoissa ja rukoushuoneissa muistuttakoot papit ja saarnaajat äitien päivästä ja äitien työn merkityksestä kodeille ja yhteiskunnalle.

3. Jumalanpalveluksen jälkeen mennään hautausmaalle, missä lauletaan virsiä ja koristellaan äidin hauta kukin tai havuin, jollei sitä ole jo aamulla tehty.

4. Illalla järjestetään koulusaleihin ja muihin sopiviin huoneustoihin erityisiä juhlatilaisuuksia, joiden ohjelmaan kuuluu laulua, puheita, kertomuksia, vuorojausuntaesitys sekä pullakahvit, mutta ei ohjelma saa olla liian pitkä. Kaikki paikkakunnan äidit on juhlaan erityisesti kutsuttu. Nuorisoseurat, raittiusyhdistykset, opintokerhot, papit ja opettajat toivottavasti ottavat huolekseen tällaisten juhlien järjestämisen.

5. Olisi kaunista, jos hyvissä ajoin ennen äitien päivää voitaisiin kerätä raha- tai muita lahjoja köyhien kelpo äitien ja leskien auttamiseksi ja ilahduttamiseksi, ehkäpä myös kesävirikistyksen järjestämiseksi jollekin sairaalle tai liikarasittuneelle äidille.

6. Jos jollekulle äidille ei vielä tule "Koti"-lehteä, olisi se hänelle äitienpäivälahjaksi tilattava. Harvasta lahjasta äiti niin ilostuu kuin siitä. Ja kylän köyhiin koteihin olisi parempiosaisten yhteisin toimin tilattava "Koti"!

7. Äitien päivää vietettäköön hiljaisesti ja arvokkaasti. Äitien päivä olkoon perherakkauden, kiittolisuuden ja lupauksen päivä!

Tietoja ulkomailta

60 VUOTTA täytti toukokuun 3 p:nä Tanskan ensimmäinen kurojen pappi, pastori *Johannes Jørgensen* Köpenhaminasta. Hän on toiminut kurojenpappina jo yli 30 vuotta, sillä v. 1900 määrättiin hänet virkaansa. Papillisen toimensa ohella on hän toimittanut erästä lehteä kuroille "Smaabladet för dövsrumme", julkaissut uskonnollista kirjallisuutta kuroille, m. m. onnistuneen saarnakokoelman. Hän on myös ollut pitkän ajan Köpenhaminan k.m. yhdistyksen puheenjohtajana. Pastori Jørgensenin työalueena on Tanskan pääkaupunki ja sen ympärillä oleva maaseutu. Hänen koddissaan ovat suomalaisetkin saaneet vieraanvaraisuutta ja on hän aina mielellään opastanut meikäläisiä näkemään kurojen elämää ja harrastuksia Köpenhaminassa.

Tietoja kotimaasta

TAMPEREEN KUUROMYKKÄINYHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmikuun 22 p:nä yhdistyksen huoneustossa Viinikankatu 12. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin rovasti H. Nyberg ja pöytäkirjankirjoittajaksi neiti Eva Halme. Rovasti Nyberg piti tervehdyspuheen, jonka jälkeen yhdistyksen sihteeri Saima Lehtonen luki laatimansa kuluneen vuoden vuosikertomuksen, joka hyväksyttiin sellaisenaan. Vuosikertomuksesta selviää, että yhdistys on järjestänyt sunnuntaisin esitelmä- ja keskustelukokouksia, joskus muina arkipäivinä iltamia ja juhlia ohjelmineen. Eritettiin matkapappi rovasti Nybergin käynnit ovat vaikuttaneet elähdyttävästi yhdistyksen sivistysharrastuksiin. Vuoden kuluessa on pidetty 12 yhdistyksen ja 10 johtokunnan kokousta, joissa tehtiin pöytäkirja.

Yhdistyksen kirjastolla on nykyään 171 kirjaa, joita jäsenet ovat käyttäneet. Sinne on tilattu ja saatu ilmaiseksi 9 aikakauslehteä: Kuuromykkäin Lehti, Aistivalliskoulu-lehti, Kurojen Ystävä, Kotia kohti, Suomen Lähetysseuran Koti, Kotimaa, Terveystieteilehti ja Kansan Kuva-lehti.

Ompeluseura on pitänyt käsityöiltaa joka tiistai ja keskiviikko ja pitänyt myyjäiset jouluk. 12 p:nä.

Tampereen Säästöpankki on tukenut yhdistystä 2,000 mk:n raha-avustuksella. Yhdistys on järjestänyt 2 retkeilyä Hämeenkyrön Kyröskoskelle ja Virroille.

Ala-osastoina ovat Nais-kerho ja Tampereen Kuuromykkäurheilijat kuuluneet.

Yhdistyksen tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 2,147:46, tuloja 9,021:25, menoja 8,386:95 ja säästöä tälle vuodelle 2,781:76. "Leskenropo"-rahastolla on säästöä 746:35.

Vuosikertomuksen jälkeen esitti taloudenhoitaja yhdistyksen tilit ja tilintarkastajain lausunnon perusteella myönnettiin johtokunnalle ja taloudenhoitajalle vastuuvapaus. Viisihenkiseen johtokuntaan valittiin Siiri Talvia, Eva Halme, Matti Katainen, Kaarlo Koskela ja Saima Lehtonen. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen rehtorin rouva Sofia Länkelä

ja hra Ivari Peltomäki. Virallisen puolen jälkeen piti rovasti hartaushetken.

Vuosikokouksen jälkeen helmik. 25 p:nä pidetyssä uuden johtokunnan kokouksessa valittiin Siiri Talvia puheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi, Kaarlo Koskela varapuheenjohtajaksi, Eva Halme sihteeriksi, Matti Katainen ja Saima Lehtonen jäsenmaksujen kerääjäksi. Keskusteltiin tämän vuoden työsuunnitelmasta.

Kotiopinnot järjestettiin rovasti Nybergin johdolla helmik. 22 p:nä aamupäivällä Tampereen k.m. yhdistyksessä. Opintoaiheena oli Elias Lönnrotin elämäkerta. Niihin otti osaa 4 jäsentä: Matti Katainen, Martta Katainen, Saima Lehtonen ja Tekla Heikkilä. Heille jaettiin muistoksi kirjallisuutta.

Helmik. 28 p:nä Tampereen k.m. yhdistys vietti Kalevalan ja Elias Lönnrotin juhlaa omassa huoneustossaan. Ohjelmassa oli laulu, puhe, 2 kertomusta, esitelmä: "Kun tiedonhalu voittaa puutteen", kaskuja Elias Lönnrotista ja kuvaelma.

Tampereen k.m. y:n Nais-kerholla oli vuosikokous helmikuun 2 p:nä. Kokousta johti rva Kirsti Ahonen. Luettiin Saima Lehtosen laatima vuosikertomus, joka hyväksyttiin sellaisenaan. Päätettiin antaa siitä ote hiukan lyhennettynä k.m. yhdistykselle. Vuosikertomuksesta selviää seuraavasti: Nais-kerho on kuluneena vuonna kokoontunut 10 ja johtokunta 3 kertaa. On pitänyt kerran raittiusiltaman ohjelmineen; järjesti toukokuun 25 p:nä esitelmätilaisuuden "yleisölle" (naisille ja miehille), jossa Helsingin k.m. y:n Nais-kerhon puheenjohtaja rouva Ida Mouton piti arvokkaan esitelmän naisten historiasta vanha-, keski- ja nykyajalta. Seuraavana päivänä Nais-kerhon kokouksessa rva Mouton piti esitelmän lasten kasvatuksesta totuuteen ja antoi neuvoja varovaiseen ja hyviin tapoihin kaduilla.

Helmik. 3 p:nä vieraili kerhossa neiti Lönnfors Helsingistä. Tilaisuudessa hän puhui naisten tarkoituksesta mieheen nähden puhtaudessa ja rukouksessa.

Huhtikuun 14 p. vieraili neiti Aino Länkelä Nais-kerhossa, jossa hän kertoi hauskaasti käynnistään ja kiertomatkaistaan Ruotsissa.

Kuluneen vuoden aikana oli pidetty puheita ja esitelmiä aiheista: Beskovin kirja "Nuorille", luettu; sien- ja omenäsäilykkeiden valmistaminen; puhtaus kotitaloudessa. Hilda Käkikosken elämäkerta; Alli Trygg-Helenius ja hänen raittiusystönsä; naisten yhteiskunnallinen asema Suomessa nyt ja 50 vuotta sitten; lapsihalvaustauti; "Onnellinen morsiuspari" Foesterin kirjasta. Puhujina olivat Sofia Helminen, Kirsti Ahonen, Siiri Talvia ja Sylvi Koskela. Kevätlukukaudella oli kerholla voimistelutunti kerran viikossa rva S. Koskelan johdolla. Kahdelle jäsenelle on annettu 100 mk., kummallekin kesävirkestystä varten maalla. Nais-kerhon jäseniä oli 14.

Vuosikertomuksen jälkeen luettiin tilikertomus ja myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle vastuuvapaus. Johtokuntaan valittiin huutoäänestyksellä Siiri Talvia puheenjohtajaksi, Sylvi Koskela varapuheenjohtajaksi, Saima Lehtonen sihteeriksi, Sofia Helminen rahastonhoitajaksi ja Tekla Heikkilä.

Mitä tulee raha-avustuksiin maalla oleskelua varten lepoa tarvitseville naisille, päätettiin, että toistaiseksi ei avustusta anneta jotta myöhemmin voitaisiin tarkoitukseen käyttää suurempi määrä.

VAASA. Joukko k.m. yhdistyksen jäseniä teki sunnuntai-aamuna 1 p. maalisk. huvimatkan Iskmoon. Marka on talvitietä noin 9—10 kilometriä, mutta kesätietä 16 km. Oli niin kova pakkanen, että se nipisti korvaa ja puri nenää. Klo 8 aamulla lähdettiin matkalle sovitulta odotuspaikalta, osa suksilla jäitsee ja osa potkukelkalla talvihevostietä myöten. Silloin äkkiä tulikin vieras susikoira seuraamaan ja kiusaamaan hiihtäjiä. Tämä huvi olikin vastenmielinen heille, niin että suuttuneina ajoivat sauvalla koira pois tieltä. Mutta se ei peljännyt kieltoa, vaan tuli jatkamaan kiusantekoa. Hiihtäjät kysyivät tovereilta: "Millä keinolla tuo roisto koira ajettaisiin pois tiehensä?" Rauhallisesti hiihtäessä vastattiin: "Ei auta mikään". Mutta ehkä jotain

keksitään. Sitten valokuvattiin meitä tuon koiran kanssa markataipaaleella. Se onnistui erinomaisesti. Oli mitä ihain ilma ja saivat osanottajat ihailua kaunista auringonnousuakin jäällä. Vähän eteenpäin kuljettua nähtiin ketun jälkiä tien poikki metsään päin. Susikoira lopetti leikkinsä ja seurasi ketun jälkeä sillä aikaa kun me jatkoimme rauhallisesti matkaa. Kello 1/211 jälkeen saavuttiin määränpäähen, talollisen John Krutar'en ja hänen vaimonsa hauskaan kotiin, joka otti meidät vastaan. Odotettiin vielä noin 1 1/2 tuntia portukelkkalaisten tuloa. He saapuivat klo 12. Näiden saavuttua moitittiin heitä, kun alottivat ensin matkansa oikeata tietä myöten, mutta joutuivatkin pian ek-syksiin tuntemattomalle tielle, joka johtaa merelle päin ja sitten rasittuivat, kahlaten lumessa väärtää tietä, jota myöten edelliset suksilla kuljijat koiran kanssa aamulla olivat menneet. Kahvipöytä odotti valmiina meitä. — Kello 15 päivällistarjoilun jälkeen ohjelman suoritus alkoi. Joukon johtaja esitti kertomuksen "Prinsessan satu". Hra Carl Martola esitti havaintojaan yhdistyksen huvirekistä ja kuvaili muistakin.

Kun arpalistalle tuli täyteen 99 numeroa, tapahtui arvonta heti, jolloin voitto lankesi viimeksi kahdelle pöytälinalle. Nämä voitti hra Ilo Kangasniemi. Päivä kului näin sukkelaan ja aika meni hupaisesti. Kello 17 piti meidän lähteä kotimatalle. Kaupunkiin saapuessa oli hyvin kaunis kuutamo. Kiitollisina John ja Betty Krutar'elle muistelee jokainen osanottaja onnistunutta havimatkaa Iskmoon.

VIIPURIN KUUROMYKKÄIN OMPELUSEURA vietti muistokokouksen maaliskuun 7 p:nä Kuumom. yhd. klo 7 illalla rva Lydia Lovén'in poismenon johdosta. Saapuvilla olivat vainajan omaiset, pastori Myrryläinen rouvineen sekä hiljaisia ystäviä.

Ompeluseuran puheenjohtaja Ethel Humble viittasi tulkin avulla muistopuheen ompeluseuran jäsenen poismenon johdosta, kuinka se hänessä menettivät lempeän, ymmärtävän ja hyvän jäsenen. Kaikkiin hän suhtautui äidillisenä neuvonantajana ja auttavaisena, siksi ompelus. jäsenet kiitollisuudella hänen muistoaan siunaavat. Sitten puheenjohtaja Ethel Humble pyysi kaikkia läsnäolevia seisomaan nousemalla kunnioittamaan vainajan muistoa.

Ompeluseuran jäsenet esittivät Helmi Kasken johdolla laulun: "Tuolla ylhäällä asunnoissa", ja Helmi Kaski esitti yksinlaulua viittomakielellä: "Nyt ystävä matkasi päättöä sai". —

Vainajan muistoksi oli huoneusto kauniisti koristettu, pitkä juhlapöytä kynttilöineen sekä vainajan kuva oli asetettu keskelle pöytää. Hartaan, mieliin painuneen juhlatunnelman vallassa nautittiin juhlaan järjestettyä kahvia y. m. Lopuksi pastori Myrryläinen saarnasi kaunein, vaikuttavin sanoin poismenneen muistolle lopettaen kokouksen rukouksella.

RIIHIMÄEN k.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin maaliskuun 22 p:nä Pohjoisella koululla. Kokouksen avasi puheenjohtaja hra Lauri Vainola, jonka jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra Jaakko Ikkela ja sihteeriksi rva Hilja Kuusela.

Vuosikertomuksen yhdistyksen toiminnasta luki yleisölle rva Saara Leimu. Vuosikertomuksen kokoonpanossa ei ollut muistuttamista. Tilintarkastajain esitettä lausuntonsa myönnettiin johtokunnalle vastuuvapaus. Johtokuntaan valituiksi tulivat Lauri Vainola, Olga Virtanen, Saara Leimu, Otto Heino ja Arvo Leimu, varalle Jaakko Ikkela ja Otto Virtanen. Johtokunta keskuudestaan valitsi puheenjohtajaksi hra L. Vainolan, varapuheenjohtajaksi hra Otto Heino, sihteeriksi rva Saara Leimu, rahastonhoitajaksi rva Olga Virtanen ja jäsenmaksujen kantomieheksi hra Arvo Leimu. Tilintarkastajiksi seuraavalle toimintavuodelle valittiin hrat Jaakko Ikkela ja Ilmari Saarikko ja varatilintarkastajaksi Otto Virtanen. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin hra Lauri Vainola ja rva Hilja Kuusela. Huvitoimikuntaan valittiin johtokunta kokonaisuudessaan, avustajiksi rva Hilja Kuusela ja hra Jaakko Ikkela. Ravintolalautakuntaan tuli jälleen valituiksi Olga Virtanen, Alina Simola, Selma Laakso ja Arvo Leimu.

Edustajaksi Suomen Kuumomykkäin Liiton kokoukseen valittiin lippuäänestyksellä hra Lauri Vainola. Varalle Otto Heino.

Ehdotus useampien kokouksien pitämisestä jätettiin johtokunnan harkittavaksi ja päätettäväksi. Päätettiin tehdä huviretki kesällä puheenjohtajan kotiin Hausjärvelle, josta myöhemmin ilmoitetaan.

ALAVUDEN kuumomykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin H. Naaralan talossa 1 p:nä maalisk. v. 1931. Saapuvilla oli 13 jäsentä. Puheenjohtaja Matti Savisaari luki vuosikertomuksen ja tilikertomuksen. Ne hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Vuosikertomuksessa näkyi, että yhdistys on koettanut pitää huolta jäsenen keskuudessa hyvillä neuvoilla, toimeenpannen hauskan autretken Virroille veljeksien Pöyhölän luo juhannusaikana. Ja toinen kokous pidettiin Seinäjoella. Yhdistys on lähettänyt esitelmän pitäjänä Matti Savisaaren.

Yhdistyksessä on pidetty kokouksia 6 kertaa ja johtokunta on kokoontunut 4 kertaa. Puheenjohtajana on ollut Matti Savisaari, varapuheenjohtajana ja sihteerinä Aino Maunu ja rahastonhoitajana Elma Maunu. Muina johtokunnan jäseninä Veikko Laikola ja Hanna Savisaari.

Puheenjohtajaksi valittiin taas tällä kertaa yksimielisesti Matti Savisaari sekä johtokunnan muiksi jäseniksi samat uudelleen.

Päätettiin, ettei tänä vuonna lähetetä ketään edustajaa Helsinkiin liiton kokoukseen.

Kokous päätettiin tähän ja toivottiin yhdistykselle edelleen hyvää onnea ja menestystä.

KUOPION K.M. URHEILIJAT järjestivät jäsentenväliset hiihtokilpailut huhtik. 4 p. naisille ja 5 p. miehille.

4 p:n iltana klo 18 kokoonnuttiin Kuopionlahden jäälle, jonne oli mitattu 3 km. rata. Viisi neitosta oli ilmoittautunut kilpailemaan ja lähetettiin matkaan minuutin väliajoin. Katselijat arvailivat voittajatarta sinne ja tänne. Hämmästyksellä oli varsin yleinen, kun voittajaksi osoittautui nti Anni Häkkinen, pikkuihen, mutta sisukas, naurusuoneiton. Tulokset:

1) Anni Häkkinen, 19.21. 2) Anni Toivanen 19.27. 3) Alina Miettinen 19.30. Lähinnä Eva Toivanen ajalla 21.54. Kilpailu kolmen ensimmäisen kesken oli sangen kiireä, minkä osottaa vain muutamain sekuntien ero tuloksissa. Tulokset voidaan pitää tyydyttävänä, kun otetaan lukuun kilpailujen aikana vallinnut pyry ja kova tuuli. Näkyypä täällä hyvässä Kuopiossakin löytyvän reippaita neitoseja, joita sopii lähettää mestaruuskilpailuihin mitteleämään voimaa toisten Suomen neitosten kanssa.

Sunnuntaiaamuna 5 p:nä klo puoli 9 oli miesten vuoro lähteä lykkimään 10 km rataansa. Osanottajia oli 5, samoin kuin edellisenä iltana naisiakin. Tulokset:

1) Aug. Tuhkanen 38.25. 2) A. Holopainen 39.03. 3) J. Väisänen 49.28. 4) Keltavuori.

Illalla oli vaatimaton iltama kuuorojenkoululla alkaen klo 17. Tervehdyspuheen piti hra Holopainen ja Suonion runon "Suksimiesten laulu" lausui nti Kolari. Sitten hra J. Väisänen kertoili muistelmiaan H:linnan matkaltaan. Yleisö sai tuon tuostakin valtavan naurunpuuskan seurattessaan huumorin höystämää esitystä. Väliajalla hyökättiin hyvin varustetun virvokepyödyän kimppuun ja kahvi vehnäsineen katosi tuota pikaa yleisön suihin. Myös fortunapeli näkyi vetävän yleisöä kuin siirappi kärtästä. Moni markka kilisi urheiluseuran kassaan peliansiosta.

Väliajan jälkeen esitettiin näytös "Vaimo konttorissa, mies keittiössä". Katsomossa oli hauskaa. Varsinkin hra Väisänen saavutti suosiota mainiolla elehtimisellään, vaan huonostipa onnistui miesparalta ruuanlaitto, koskapa konttorista tullut väsynyt ja nälkäinen rouva nti Alina Miettinen kiukustuneena heitti ukkoparkaa kovalla perunalla päähän. Älkää miehet tuparko naisten töihin. Suutari pyyköön lestissään!

Näytöksen jälkeen vielä hra Väisänen piti esitelmän hiihdosta ja suksien hoidosta. Loppuilla kului leikin merkein. Fortunapelissä suoritettiin pieni kilpailu 3:sta palkinnosta.

Suurimman pistemäärän saavutti nti Eva Toivanen, saaden hopeaisen ruokalusikan, jolla hänen sopii popsia puoronsa ja vellinsä. — Yleisöä oli vähänlaisesti, kaiketi huonon ajan vuoksi. *Mila.*

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN vuosikokous oli 4 p:nä tammikuuta. Läsnä oli 21 seuran jäsentä.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin herra Nestor Parkkonen sekä sihteeriksi neiti Lyyli Helin. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin neiti Kaisa Korhonen ja herra Herman Hautamäki. Seuran sihteeri rva Lahja Ålander luki vuosikertomuksen. Samoin esitettiin seuran tilit, jotka hyväksyttiin. Tilintarkastajiksi valittiin rouva Sanna Kangas sekä opettajatar nti Tyyni Järvinen. Emänniksi valittiin uudelleen rouvat Elin Toikkanen ja Sanna Kangas sekä neidit Katri Korhonen ja Aino Laitinen. Huvitoimikuntaan valittiin neidit Aino Laitinen ja Katri Korhonen sekä herrat Seppo Heikkinen ja Vihtori Harsunen. Lopuksi toimitettiin johtokunnan vaali lippuäänestyksellä. Tällöin tulivat johtokuntaan herra Nestor Toikkanen, neiti Elina Latvala, herra Aimo Kangas, rva Lahja Ålander ja herra Aadolf Marttila. Tällöin sattui, että herrat A. Marttila ja Urho Lehtimäki molemmat saivat 9 ääntä. Arpa roikkaisi kuitenkin asian ensimmäin tavoin hyväksi. Vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin puheenjohtajaksi herra N. Toikkanen, varapuheenjohtajaksi herra A. Marttila sekä sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi rouva Lahja Ålander.

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSELLÄ oli vuosikokous 1 p:nä helmikuuta. Jäseniä oli läsnä tällöin 31 henkeä.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin johtaja Arvi Koskinen ja sihteeriksi ylioppilas Aimo Kangas. Sittenkun kokous oli katsottu laillisesti kokoonkutsutuksi luki yhdistyksen sihteeri rva Alma Sulka vuosikertomuksen. Tämän jälkeen esitettiin seuran tilit, jotka hyväksyttiin. Johtokunnasta erovuorossa olevan rva Alma Sulan tilalle valittiin rva Sanna Kangas. Tilintarkastajiksi valittiin rva Kankaan tilalle nti Aino Laitinen, toiseksi tilintarkastajaksi edelleen hra J. Toppila, varalle nti Katri Korhonen. Emänniksi valittiin uudelleen rva Alma Sulka ja neidit Katri Korhonen ja Aino Laitinen. Järjestyksenvalvojiksi hyväksyttiin edelleen herrat Emil Sulka, Aleks. Parkkonen ja Seppo Heikkinen. Huvitoimikuntaan tulivat: rva Alma Sulka, neidit Elina Latvala, Aino Laitinen, Katri Korhonen, herrat Väinö Poutanen, Seppo Heikkinen ja Urho Lehtimäki sekä kokoonkutsujana yliopp. Aimo Kangas. Kirjastonhoitajaksi valittiin neiti Aino Laitinen. Ompeluseuran johtamaan valittiin opettajatar nti Tyyni Järvinen ja rva Lahja Ålander. Edustajaksi Kuuromykkäin Liiton vuosikokoukseen valittiin herra Urho Lehtimäki sekä varalle rva Sanna Kangas. Jäsenmaksujen kerääjäksi tuli edelleenkin nti Edla Manninen. — Kokouksen jälkeen oli johtokunnan kokous ja siinä valitsi johtokunta keskuudestaan puheenjohtajaksi rva Sanna Kankaan, varapuheenjohtajaksi opettajatar rva Olga Koskisen, sihteeriksi rva Lahja Ålanderin ja rahastonhoitajaksi opettajatar nti Hilja Parviaisen. Viidentenä jäsenenä johtokunnassa on opettajatar nti Elli Silvänder.

50 VUOTTA täytti huhtik. 19 p:nä Porin Kuuromykkäin yhdistyksen varapuheenjohtaja rva *Aleksandra Ekblom*. Hän on synt. Eurajoella Sydänmaan kylässä. Neiti Arheniuksen ensimmäisiä puhokoulun oppilaita Turun Kuuromykkäin koulusta. V. 1906 pääsi koulusta, meni naimisiin työmies Ekblom'in kanssa. Siitä saakka on hän asunut Porissa. Kuuromykkäin yhdistyksen toiminnan alkuajoina oli hän sen puheenjohtajana. Auttaa mielellään kohtalotovereitaan monenlaisissa asioissa. Nykyään toimii hän yhdistyksen varapuheenjohtajana.

Merkkipäivänään sai juhlija paljon onnitteluja ja lahjoja ystäviltä ja yhdistyksen kiitollisilta jäseniltä.

75 VUOTTA täytti huhtikuun 11 p:nä Turun kuurojen koulun ent. opettajatar neiti *Helene Arrhenius*. V. 1884 ryhtyi neiti Arrhenius opetustoimeen Turun vanhassa "viitotomakoulussa". Kun koulu muuttui puhekouluksi rupesi hänkin opettamaan puhemetoodilla ja pysyi koulun palveluksessa monet vuodet kunnes joku vuosi sitten täysin palvelleena erosi. Neiti Arrhenius on korkeasta iästään huolimatta vielä reipas ja hyvissä voimissa.

TAMPEREELLA täytti maalisk.

25 p:nä suutari *August Helminen* 50 vuotta. H. on syntynyt Sääksmäellä ja on käynyt Jyväskylän k.m. koulun. Sen jälkeen antautui hän Tampereella suutarin oppiin, jossa kehittyi taitavaksi suutariksi. Sen jälkeen on työskennellyt jonkun vuoden Helsingissä ja Turussa. Yli 20 vuotta sitten asettui hän vakituiseksi asumaan Tampereelle. On Tampereen k.m. yhdistyksen kunniajäsen ja on ollut mukana perustamassa Tampereen k.m. urheiluseuraa, jonka seuran jäsenenä on hän ollut yhtämittaan koko ajan. Nuorempana oli hän innokas urheilija ja siltä ajalta on muistona monet palkintomitallit ja lusikat. Vielä tänä talvena otti osaa jäsentenvälisiin hiihtokilpailuihin, ollen hyvänä esimerkkinä nuoremmille. Hän on myös esittänyt omalaatuista pilanäytelmää, joka on saanut katsojat nauramaan aivan katketakseen.

Aug. Helminen

Elämäntavoissaan August on viettänyt säännöllistä elämää ja on saanut säästetyillä varoilla ostetuksi Pyykinin harjulta kauniilla paikalla olevan sievän, 3 huonetta käsittävän osakehuoneuston, jossa nyt elelee vaimonsa, Sofian ja 3 lapsen kanssa, joista vanhin on käynyt viime vuonna rippikoulun ja 2 nuorempaa käy parasta aikaa koulua. Kotinsa on vieraanvaraisena ollut avoinna kaikille ystäville ja tuttaville. Hän on ollut monet vuodet ja yhä edelleenkin K.m. Lehden asiamiehenä Tampereella.

50 vuotta täyttäessään hän sai paljon onnitteluja ystäviltä ja tuttavilta.

KUOLLEITA. Maaliskuussa kuoli Ävikin kuurojen kodissa hoidokki *Alina Haapanen* 56 v. vanhana. Vainaja oli kotoisin Sysmästä, käynyt aikoinaan Porvoon k.m. koulussa sekä palvelut siten kotipitäjässään useissa paikoissa, viimeiseksi 14 vuotta samassa paikassa. Rasituneena ja väsyneenä sekä kivuloiseksi tultuaan pyrki hän Ävikiin, johon pääsikin toista vuotta sitten. Mutta heti vanhainkotiin tultuaan sai hän halvauksen, joka pakoitti hänet pysymään vuoteessa koko ajan Ävikissä oloajan. Hän jätti jälkeensä muiston hiljaisesta, hartaasta, kohtaloonsa alistuvasta ihmisestä, joka elämästä kylliksi saaneena kaipasi ja ikävöi päästä ikuisiin rauhan majoihin. Hänen ruumiinsa lepää Ävikin haudassa Hyvinkään hautausmaalla toisten, ennemmin sinne vietyjen joukossa.

— Huhtikuun 17 p:nä nukkui kuoleman uneen Helsingin Kirurgisessa sairaalassa talollisenpoika *Alfred Koskiranta* Anjalanpitäjistä 34 v. vanhana. Hän oli käynyt Turun kuurojenkoulun ja työskenteli sen jälkeen kotitaloosaan Anjalan Muhniemellä. Vainaja oli olenoltaan vaatimaton ja miellyttävä, siksipä hänen aikaista kuolemaansa surevat sekä kotiperheensä että monet toverit Kymenlaaksossa ja kauempanakin.

— Helmikuussa kuoli Nauvon pitäjässä kuuro *Isak Mickelson* 77 vuoden vanhana. Hän oli Turun vanhan koulun oppilaita. Nuorempana oli hän palvelut laivoissa ja tehnyt pitkiä matkoja valtamerillä. Matkoistaan osasi hän hupaisella tavalla kertoa ihmeellisiä asioita vielä vanhoilla päivillään. Hän asui Nauvon kunnalliskodissa.

— Maaliskuun 18 p:nä kuoli Helsingissä asuva kuuro neiti *Alma Lindroos* Mariansairaalassa 54 v. vanhana. Hän oli Helsingin kuurojenyhdistyksen vanhimpia jäseniä, joka jo yli 30 vuotta innokkaasti oli ottanut osaa sen toimintaan. Varsinkin oli hän ompeluseuran uskollisia avustajia. Käytökseltään siivona, ahkerana ja säästävänä oli hän hyvänä esimerkkinä nuoremmille kuuroille. Maaliskuun 29 p:nä siunasi rov. Nyberg hänen ruumiinsa Malmin hautausmaalle. Haudalle laskivat omaiset useita seppeleitä. Myöskin Helsingin kuurojenyhdistyksen seppeleen laski neiti Aina Blomqvist. Useat vainajan kuurot toverit panivat kukkia hänen hautakummulleen.

Matts Jeppil

— Tammikuun 31 p:nä kuoli kodissaan Vöyrin pitäjässä Pohjanmaalla kuuromykkä työmies *Matts Jeppil* 56 v. vanhana. Hän oli käynyt Pietarsaaren k.m. koulun ja oli tunnettu vakavaluontoiseksi, ahkeraksi ja hyvin toimeentulevaksi mieheksi. Häntä jäi suremaan k.m. vaimonsa sekä kaksi kuulevaa lasta.

— Laihiolla kuoli Juho Panttilan talossa kuuro renki *Uno Evert Niemi* parhaassa iässä maaliskuun 22 päivänä 1931. Hän sairasti lyhyen ajan aivohalvautustulehdusta. Hän oli syntynyt 8 p:nä syyskuuta 1902, oli käynyt Jyväskylän viittomakoulun. Suremaan jäi 2 veljeä, 1 sisko, kuurot toverit ja kuulevat ystävät.

— Helsingissä kuoli toukokuun 2 p:nä leskirouva *Amanda Hasselman*, o. s. Leisten 72 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Lopella 11 p. tammik. 1859, käynyt Porvoon k.m. koulua, ollen Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen perustajajäseniä.

TAPATURMA. Kun kuuro nuorukainen Sulo Mesiäinen työskenteli Järvenpään aseman lähellä olevassa sahalaitoksessa viime huhtikuulla sattui hänen oikea kädensä vahingossa menemään sirkkelisahan terään. Silloin meni hänen kädestään 3 sormea poikki, nim. peukalo, etusormi ja keskisormi. Mesiäistä hoidetaan Helsingin sairaalassa. Oikean käden sormien menettäminen oli suuri vahinko nuorelle miehelle, jonka pitää kättensä työllä elättää itsensä.

SEINÄJOEN k.m. yhdistys pitää kokouksen helluntaina toukokuun 24 p:nä klo 10 ap. Ylistarossa Jaakko Sauselinin talossa.

ALAVUUDEN k.m. yhdistys pitää kokouksensa Jokivarrella Naaralassa toukokuun 24 p:nä, eli helluntaina.

LAHDEN kuurojen yhdistys järjestää iltaman toukokuun 24 päivänä (I helluntaina) Lahdessa Seurojen kotitalon pikkusalissa klo 6 illalla. Ohjelmasta mainittakoon kaksi erittäin hauskaa näytöskappaletta, "Koneihminen" ja "Ihme-tohtori". Saapukoon kaikki tähän hauskaan tilaisuuteen läheltä ja kaukaa.

KUNNIANOSOITUS KUUROMYKKÄIN YSTÄVÄN HAUDALLA. 26 p. maalisk. kävivät Vaasan kuuromykkät kunniastervehdyksellä maamme kuuromykkäin yhdistyksen alkuunpanijan ja perustajan *Albert Tallrothin* haudalla ja laskivat seppeleen vainajan haudalle, koska silloin oli kulu- nut 60 vuotta *Albert Tallrothin* syntymästä. Hän oli erittäin lämmin kuuromykkäin ystävä ja perusti monelle paikkakunnalle kuuromykkäin yhdistyksiä tarkoituksella saada pysymään kuuromykkäillä muistissa sen, mitä he ovat koulussa oppineet. Kuuromykkät nim. yksitoikkoisessa elämässään helposti unohtavat oppinsa, mutta kun on monta yhdessä, niin toinen voi toista ohjata ja yhdistystoiminta tuottaa siten hyötyä heidän sivistystyössään. — Toivottavaa on, että kuulevat ihmiset edelleen tukevat ja auttavat heikkolahjaisia kuuroja.

ÄITIEN PÄIVÄÄ VIETTÄMÄÄN!

Kun kevät alkaa olla puhkeamaisillaan, routa jo sulamassa maasta, ensimmäiset arat kukkaset työntämässä vanajaan aurinkoa kohti, silloin vietetään *äitien päivää*. *Toukokuun toinen sunnuntai* (10:s päivä, joka tänä vuonna on samalla rukoussunnuntai) on jo vakiintuneesti sovittu yleiseksi äitien juhlapäiväksi. Se päivä olisi meidän koetettava kokonaan omistaa äideille ja heidän työilleen.

Omissa sydämissämme ja kodeissamme koetakaamme toteuttaa äitien päivän ajatuksia. "Äiti, tänään sinä olet ruhtinatar, eikä sinun siis tarvitse tehdä työtä", voivat lapset ja nuoret erään pikkun tytön tavoin sanoa aamulla, kun äiti on yhteisellä laululla herätetty. Ja koko päivä saisi olla kuin pientä juhlaa. Kukat, koristeltu kahvipöytä, pienet hyödylliset lahjat, yhteinen lukeminen antavat päivälle erikoisen leiman. Mutta julkisiakaan juhlia ei ole unohdettava. Joka paikkakunnalla liittykööt asiaaharrastavat yksityiset ja seurat yhteen juhlatilaisuuden järjestämiseksi äideille sopivien ohjelmien ja lämpimien kahvikupposin. (Juhlien järjestäjiä varten on Kotikasvatusyhdistys toimitanut *Äitien päivän ohjelman v. 1931*, joka sisältää monipuolista ohjelma-ainehistoa ja jota saadaan tilata 7 mk:n hinnasta kappaleelta osoitteella: Kodin konttori, Helsinki, Hietalahdenranta 17.)

Sulattakoon äitien päivä routaa sydämistämme ja mielistämme. Tulokoon siitä oikea neljännän käsken täyttämisen juhlapäivä, joka levittää siunausta yksityisten elämään, koeteihin ja koko maamme ja kansaamme.

Kotikasvatusyhdistys.

KIITOS

Pyydän täten lausua Vaasan kuuromykkäin yhdistykselle ja kaikille niille Vaasan piirin kuuromykkäille ja ystävilleni, jotka muistivat minua 40-vuotissyntymäpäivänäni arvokkailla lahjoilla, kukilla ja korteilla sydämelliset kiitokseni.

Vaasa, 13. 3. 31.

Ilo Kangasniemi.

TAIDEMAALAUSTA

Helsingin Ateneumissa opiskeleva nuorukainen haluaa kaikenlaista muoto-, maisema- y. m. kuvien maalaus-, jäljennös- ja suurennustyötä saadakseen opintonsa loppuun suoritetuksi. Työt tehdään huolella ja kohtuullisiin hintoihin. Voidaan myöskin *muovailia* näköisiä muotokuvia henkilöistä. Osoite: Kotka, Suulisniemi.

ONNI KARVONEN.

PALVELUKSEEN HALUAA

Tottunut k.m.-poika, 30-vuotias, haluaa maatoihin heti. Vast. Tampereen k.m. yhdistykselle, Viinikkakatu 12.

Martti Nurmimäki.

Sydämellisesti rakastettu puolisoni ja isämme,

Kartografi

AXEL EMIL NORSTEDT,

synt. 27. 3. 1866 Norrköpingissä, nukkui rauhallisesti kuoleman uneen 14. 4. 1931. Syvästi kaipaava häntä kanssamme sisar, omaiset ja ystävät.

Elvira Norstedt (o.s. Kullberg),
Ellen (o.s. Norstedt) ja
Sigurd Månsson lapsineen.
Oskar ja Ivar Norstedt.